

הנדון: התייחסותי למועמדות המרכז לנפגעי כתות לפרס איכות החיים

בהשקט, ביעילות וכנגד כל הסיכויים שורדת ופועלת פעולתה הקדושה העמותה הזו. קצרה היריעה מלתאר את חשיבות מעשיהם עבור רבים אשר איכות חייהם נפגעה באופן מהותי.

דרכינו נפגשו באחד מרגעי השפל והמצוקה הקשים ביותר שחיי זימנו לי והמענה הנפשי, המקצועי, הסבלני והיעיל אותו סיפקו בלא סייג, אפשר לי לא רק לקום על רגלי ולשקם את חיי, אלא אף להציל את ביתי הקטנה מציפורני כת מיסטית משיחית הרסנית.

התמודדות נפגעי כתות ובני משפחותיהם אינה מקבלת מענה הולם כיום במדינת ישראל, כמו גם במדינות רבות בעולם המערבי, המפותח וה"נאור".

להוותנו, סדרי העדיפות הלאומיים, כמו גם מגבלות חקיקה ואכיפה, יוצרים מצב בו משפחות רבות ובהן קטינים חסרי ישע נופלים קורבן לתהליכי השתלטות מתעצמים והולכים מצדן של קבוצות רוחניות הזויות, פוגעניות ומסוכנות.

אחת המסקנות הקשות אליהן הגעתי בעת התמודדותי על חייה של ביתי הינה שבנוסף לאוזלת יד של מנגנוני האכיפה והחקיקה, מתאפיין כל הטיפול בנושא זה ע"י הרשויות המוסמכות בבורות רבה ובחוסר הבנה מהותי של הסכנות והנזקים הישירים והעקיפים, הן לפרטים הנחשפים לקבוצות הללו ולעומדים בראשן והן לסביבתם המידית ובסופו של דבר אף לחוסנה ולאיכות חייה של החברה הישראלית למודת המדון והסבל.

לתוך הריק החלמאי והטראגי הזה נכנס המרכז הישראלי לנפגעי כתות והעובדות המוכחות של תוצאות פעולתו בשנים שמאז הקמתו מחייבות לטעמי להעמיד על נס את פועלו ואף לשמר את שרידותו וחוסנו בכל דרך אפשרית.

הפרס אשר בנידון עשוי לתת רוח גבית חיונית ואפילו קריטית ליכולתו של המרכז להתקיים ואף להעצים ולייעל את מסוגלותו לתת מענה הולם לזרם פניות גובר והולך.

אקרדיטציה מבורכת שכזו והפרס הנלווה לה, תתרום ליכולתו של המרכז לפתח ולהטמיע תהליכי חינוך והמנעה אפקטיביים ובתוך כך להמשיך ולטפח מנגנוני שיתוף פעולה, הכשרה ועדכון אל מול הרשויות הרלוונטיות ובהן המחוקק, שרותי הרווחה, משטרת ישראל, בתי המשפט, מטפלים סוציאליים ומערכת החינוך.

בברכה,

[שם חסוי]